

عنوان مقاله:

انسان گرایی عرفانی بر مبنای مظهریت انسان بر فرشتگان در دیدگاه سنایی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عباس صیدمرادی کهره - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، کارمند اداره آموزش و پرورش بخش هلیلان، ایلام، ایران

فاطمه صیدمرادی کهره - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

در عرفان اسلامی انسان مظهري از خدا است و از سوی دیگر انسان نماد نیاز و خدا نماد اشتیاق است و در نهایت تضاد انسان و فرشته و برتری انسان بر فرشتگان نویدبخش آزادی انسان است. در واقع سنایی اولین شاعر ایرانی پس از اسلام بشمار می رود که حقایق عرفانی و معانی تصوف را در قالب شعر ارائه کرده است و به حق او را پایه گذار شعر عرفانی باید دانست در حقیقت سنایی بیش از این که شاعر باشد عارف است. انسان از برترین مخلوقات خداوند است، سنایی نیز این مهم را مهمل نگذاشته و با چیره-دستی در این رابطه، در آثارش سخن رانده و شگفتی آفریده. این مقاله سعی بر آن دارد تا به شیوه تحلیلی-توصیفی انسان را از دیدگاه سنایی مورد بررسی قرار دهد، دستاورد این پژوهش این است که سنایی به انسان نگاهی عرفانی دارد و او را دارای سه بعد حیوانی، شیطانی و روحانی معرفی می کند.

کلمات کلیدی:

عرفان، انسان گرایی، مظهریت، سنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533305>

